



Raad van de
Europese Unie

Brussel, 13 mei 2022
(OR. fr)

8979/22

COH 39
SOC 260

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
Betreft:	Hoe kan men bij ontwikkeling die is afgestemd op gemeenschappelijke doelstellingen ook rekening houden met de oplossingen die lokale actoren ontwikkelen om aan die doelstellingen te voldoen? = Gedachtewisseling

Tijdens de zitting van de Raad Algemene Zaken over het cohesiebeleid op 2 juni wordt de ministers die bevoegd zijn voor het cohesiebeleid verzocht van gedachten te wisselen over "Hoe kan men bij ontwikkeling die is afgestemd op gemeenschappelijke doelstellingen ook rekening houden met de oplossingen die lokale actoren ontwikkelen om aan die doelstellingen te voldoen?", op basis van het document van het voorzitterschap in de bijlage bij deze nota.

Raad Algemene Zaken (Cohesie), 2 juni 2022**Discussienota**

Het motto van de Europese Unie - "In verscheidenheid verenigd" - was nooit eerder zo actueel, nu de dramatische gebeurtenissen aan onze grenzen ons eraan herinneren hoezeer vrede een van de belangrijkste en fundamentele doelstellingen van de Europese Unie blijft. Erkenning van de rijkdom aan culturen en talen in onze Unie betekent ook erkenning van de diversiteit van haar regio's en lokale en regionale overheden. In een wereld die wordt geconfronteerd met de gevolgen van grote klimaat-, digitale en sociale transitie, staan we samen juist sterker dankzij deze verschillende onderdelen van ons gemeenschappelijk erfgoed en de harmonieuze en evenwichtige ontwikkeling ervan.

Al sinds de totstandkoming ervan vormt het Europese cohesiebeleid de basis voor gemeenschappelijke ontwikkelings- en groeitrajecten om meer mogelijkheden voor duurzame ontwikkeling te zoeken, het risico op spanningen als gevolg van buitensporige ongelijkheden te verminderen en de levenskwaliteit van alle Europeanen te verbeteren.

Het meest recente cohesieverslag bevestigt dat de convergentie tussen de lidstaten en tussen EU-regio's vordert en dat het ontwikkelingsniveau van de Unie is verbeterd.

Het stelt echter ook nieuwe uitdagingen en risico's voor de cohesie vast, waarop nu al moet worden geanticipeerd aan de hand van gezamenlijk overeengekomen strategieën en doelstellingen, met name om duurzame antwoorden te bieden op:

- het afhaken van bepaalde gebieden (plattelands- of perifere gebieden, gebieden in industriële transitie, enz.) en hun bevolking, die zich achtergelaten voelen en het gevoel hebben buiten beschouwing te blijven bij de belangrijkste economische en sociale ontwikkelingen, wat de geografische ontevredenheid aanwakkert;

- de moeilijkheden ondervonden door veel regio's waarvan, ondanks de hun verleende steun, het ontwikkelingsniveau blijft stagneren of zelfs afnemen ten opzichte van het Europese gemiddelde en die moeite hebben om het pad van duurzame groei in te slaan. Deze ontwikkelingsvallen zijn aanwezig in alle geografische gebieden van de Unie en op alle ontwikkelingsniveaus.

Deze bevindingen doen tevens vragen rijzen over:

- de validiteit, voor de periode na 2027, van de methoden die al voor drie generaties programma's worden gebruikt bij de begeleiding van de ontwikkelingstrajecten van deze regio's; en
- de manier waarop de prioriteiten van het cohesiebeleid kunnen worden aangepast om regio's in staat te stellen hun behoeften te kennen te geven en rekening te houden met hun endogene ontwikkelingscapaciteiten, die in de hele Europese Unie niet gelijk zullen en kunnen zijn.

Derhalve legt het voorzitterschap op basis van deze bevindingen de volgende vraag ter bespreking voor:

Moet de methode worden herzien?

In het Europees regionaal beleid zijn gemeenschappelijke Europese richtsnoeren vastgelegd voor alle regio's, ongeacht hun kenmerken. Nochtans wordt algemeen erkend dat de lokale actoren het best in staat zijn hun eigen behoeften vast te stellen en dat niet elke situatie dezelfde aanpak vereist (*one size does not fit all*).

Hoe kunnen we ontwikkeling bereiken die is afgestemd op gemeenschappelijke doelstellingen en tegelijk meer differentiëren om rekening te houden met de heterogene uitgangspunten?

Hoe kunnen we de uitvoering van het beleid vereenvoudigen, met behoud van ownership van de lokale actoren en van het partnerschapsbeginsel, teneinde gedifferentieerde trajecten te bevorderen die leiden tot het bereiken van brede Europese strategische richtsnoeren?